

841
e
21
Avskrift fra Riksarkivet.
Jno. 361/1938. C. H.

Fayes samlinger. C.

Hamburg d. 22de Septbr. 1823.

Kjere Ven!

Under mit Ophold i Berlin mødte jeg din interessante Skrivelse, af 21de f. M. hvilken var mig saameget mere kjerkommen, som den indløb mig ganske uventet. - Det glæder mig at have erfaret dit og din Maries Velbefindende, og ikke mindre, at min Gud-Datter begynder at komme sig igjen. - Maatte jeg ogsaa, ved min Hjemkomst, faae Efterretning om, at min til seeneste Paaske afskedigede Kjereste ligeledes kommer sig; thi hun er mig dog kjer, uagtet vor 13 aarige Forbindelse er hævet!

De Erindringens Blomster og Frugter, som Du melder at have plukket i Houkelandstræet hos den Veninde, der, som vi ofte have talt om, er os kjer fremfor enhver anden, udgjøre en Høst, hvoraf jeg er stolt. - Det er os naturligvis alletider kjert, at mindes af Fraværende, men dobbelt naar det venskabeligen skeer af dem, med hvilke vore egne Tanker jævnlig er sysselsatte. - Jeg længes efter, af Eders egne Hænder at modtage de indsamlede Blomster og Frugter, thi jeg veed, at Eders Venskab har kastet Tornerne og Qvæderne bort. -

Du kunde med dette vente at faae noget Interessant, eller i al Fald Nyt, at høre fra en Person, som i 1/4 Aar har været og endnu er udenlands i en Sværm af Fremmede; men jeg frygter for at din Forventning - om Du ellers har nogen - bliver skuffet. - Den, der rejser som Skrantning, seer ej meget og hører enten intet eller alt for meget. - Hvad han maler er som oftest mørkt og stygt, og hvad han fortæller tørt. - Han er kun veltalende naar han udbreder sig over sin egen Skrøbelighed. - For ej altfor klarligen at bevise dette sidste, vil jeg her blot sige Dig, at min Helbred vel endnu er svag, men dog noget bedre end før; i

øvrigt refererer jeg mig til hvad jeg fra Berlin meldte Bøgh; og jeg trasserer paa Overbringeren af nærværende Brev, Apotheker Monrad, som nøje veed hvorledes jeg har havet og endnu har det. - De tilbagestaaende 2 1/2 Sider agter jeg at fylde med Bevis for, at en rejsende Skrantning maler og fortæller saaledes som anført. -

De Egne, jeg har seet paa min Rejse, har jeg stedse henført til 2 Slags, Amagerske eller norske. - Noget tredie Slags har jeg ikke kunnet opdage. - Da Du meget vel kjender begge de anførte Sorter, er det overflødig, her at give Dig Beskrivelser over dem. - Da min Rejse er gaaet gennem Tydskland, saa skulde Du vel troe, at det Sprog, jeg har hørt og talt, var tydsk; men ney, ikke saa; kun utydsk har det været. - Hvad der meget har fornøjet mig, og hvad der vilde have givet Dig, som Konstforstandig, den højeste Grad af Nydelse, er de udmerkede skjøne Malerier, jeg har seet. - Hertil regner jeg naturligvis ikke Damerne ved Badet og paa Promenaderne, men de store Gallerier i Prag, Dresden og Berlin. - Enkelte Stykker af disse staae saa klart for mine Øjne, at jeg vil haabe jeg aldrig glemmer dem. - Mere herom naar vi engang sees igjen. -

Dahl, som pr. Parenthes ikke er Professor, var mig en god og behagelig Vejviser i Dresden. - Af hans egne Arbejder saae jeg nogle herlige, hvorover jeg ret glædede mig, men et mindre heldigt - hvilket dog nok er ham det kjereste - et sygeligt Barn, som rigtig saae ilde ud. - Hans Kone var et lidet, spædt, godli-dende Fruentimmer, temmeligen lignende frue Meidell. - Dahl selv var ikke synderligen forandret. Han saae rask og genialsk ud. - Man viser ham udmærket Agtelse, hvilket glædede mig. - Over dit Brev blev han meget fornøjet. - Hans Svar følger her

indlagt. - Jeg vedlægger nogle Nummere af en Konst-Tidende, som han gav mig med til Dig.

Din Superindendent, som Du gav mig Brev til, traf jeg ikke hjemme, men jeg rejste efter ham til Leipzig, hvor jeg naaede ham. Hvis Du ikke allerede har faaet Svar fra ham, da vil Du nok snart faae det, thi han lovede at sende Dig et Brev med Skibslejlighed fra Hamburg, hvor han agtede sig hen i Høst. - Med hans Kone og Svigerinde underholdt jeg mig et Par Timer. -

Af de tre Slags Rejser, jeg har gjort siden jeg forlod Dig, jeg mener mine Rejser paa Havet, paa Jorden og under Jorden, har det sidste Slags moret mig meest. - Det var i Joachimsthal, i Bøhmen, hvor jeg først lod mig strige ned efter et Reeb, omtrent 300 Alen, i en Grube, og siden spadserede en halv Miils Vej i nogle Buegange, som Menneskenes Lyst til at eje Sølv havde aabnet. - En morsommere Tour, end denne, veed jeg ikke at have gjort. Jeg ventede ideligen at støde paa nogle af de Slags Væsener, som min Landsmand Kliim mødte under Jorden, men jeg traf ej nogen af dem; dog er jeg ikke viss paa om der var Pyglosianere i Nærheden, eller ikke, thi jeg syntes at kjende Spoer af dem. -

Mange gode og behagelige Mennesker har jeg lært at kjende, og jeg er næsten forundret over den Høflighed, Forekommenhed og Hjertelighed, hvormed en Rejsende overalt i Tydskland modtages. - Det blæser sagtens undertiden stærkt, men Vinden er ej kold og dræbende, kun varmende; den virker kun paa det Udvortes, og gjør ingen Skade paa de indre Dele.

Iblandt de Landsmænd, jeg har mødt, var Professor N. Møller mig den interessanteste. Han opholdt sig i Dresden, men skulde snart afgaae til Wien. - Han og Dahl holdt ofte an med mig, at jeg skulde gaae hen til Tieck, for at see denne sjeldne Mand, og de havde præpareret ham paa et Besøg af mig; men jeg indfandt

mig ikke hos ham. - Jeg, har intet imod at gaae hen at see, paa
 en Bjørn, en Selhund, eller et andet Dyr, men det strider mod min
 Følelse at gaae til en Mand og at sige ham, at jeg blot ønsker at
 see ham, eller at røbe saadant ved Handling eller Tale. Jeg vidste
 ogsaa at han havde for Skik, at læse et Holbergsk Stykke for den
 Mængde Nysgjerrige, som fast hver Aften kommer for at see ham;
 og jeg synes det er tilpas til dem, thi jeg lider ligesaa lidt
 saadanne Forelæsninger som deslige Nysgjerrigheds-Besøg - men røb
 for alting ikke min slette Smag - . - Hils derimod ret ven-
 skabelig din Kone og dine Børn, samt vore andre Venner og Bekjend-
 te, blandt hvilke Du vel ej glemmer Bispen, Bispinderen og deres
 Børn. - I Slutningen af denne Uge haaber jeg at være i
 Kjøbenhavn, og da skal Rabeck faae en Hilsning fra Dig ved din
 Ven

[u.]W. F. K. Christie.

S. T.

Hr. Overlærer Sagen.



Rett avskrift.

RIKSARKIVET. OSLO, 5/4 1938

J. Blom-Lundin
 Foirearkivar